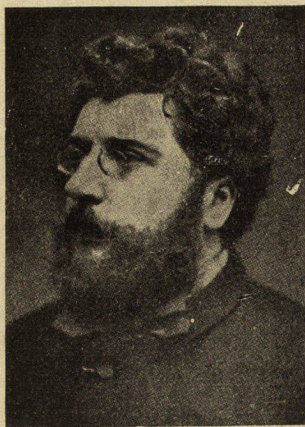

даване уроци по пиано и правене на транскрипции на разни популярни мелодии, които издава под името „Пианистътъ пѣвецъ“. 1863 бива поставена съ незначителенъ успѣхъ операта му „Ловци на би-

Жоржъ Бизе

сери“ (въ „Театръ лирикъ“). Сжщиятъ посрѣдственъ успѣхъ сж имали и последвалитѣ я: „Хубавата шерка на Перто“ и прелестната едноактна „Джамиле“. Есенъта 1865 се явява музиката му къмъ драмата на Додѣ — „Арлезиянката“, имала вече значителенъ успѣхъ. Тритѣ сюити: „II Арлезиянка“, „Римъ“ и „Игри на детството“ затвърдяватъ неговото име. На 3 мартъ 1875 — на сцената на „Комическата опера“ се явява неговата майсторска творба „Карменъ“ — съ Гали-Марие въ титулната роля, и скоро операта обикаля всички оперни театри въ свѣта. Преценката на Нитше за този шедевръ на оперната литература, отъ първото ѣ слушане, изразена въ следнитѣ нѣколко думи: „Тѣй силна, тѣй страстна и тѣй весела... За мене тази опера е едно пжтуване въ Испания — една истинска творба на южнитѣ страни“ — дава ясна представа за творението. Музиката на „Карменъ“ е оригинална, насите-

на съ екзотична прелестъ — изразителна и завличаща съ своята страстност. Въ тази опера се намира началото на веристичния (гл. т.) оперенъ стилъ, чиято сжщностъ се състои въ изобразяване сюжети отъ грубата действителностъ. Въ нея, по единъ гениаленъ начинъ, се преплитатъ оперни и оперетни елементи: въ встжплението още звучатъ, както най-леки, тѣй циркови, и най-трагични моменти. Благодарение на истински театралната си природа — Б. е съединилъ въ „Карменъ“, по единъ високо майсторски начинъ, драматичното — съ комичното и хумористичното. Любовта, като сждба и фаталностъ, е дадена въ „Карменъ“ съ всичката жестокостъ, невинностъ, и дори цинизъмъ — по единъ съвсемъ естественъ начинъ. Течащата мелодика, необикновено живия ритъмъ, смѣлата хармония и майсторската инструментация на „Карменъ“ правятъ отъ нея една отъ най-любимитѣ опери въ свѣтовната оперна литература. Думитѣ на Нитше, че до като живѣе „Карменъ“, ще бжде въ репертура на опернитѣ театри въ цѣла Европа, сж едно сбжднало се пророчество. „Карменъ“ като преживѣ Нитше, и до сега не слиза отъ сцената. Освенъ поменатитѣ творения, Б. е писалъ още: 3 симфонии, нѣколко увертюри: „Патриа“, „Ловтъ на Осиана“ и др., клавирни нѣща, „Рейнски пѣсни“, „Хроматически вариации“ и романси.

Би, Оскаръ — Bie, Oskar — музикаленъ писателъ и критикъ, род. 9 февр. 1864 въ Бреслау, училъ музика при Филипъ Шарвенка, писалъ е нѣколко вдѣхновени книги: „Интимна музика“, „Загадката на музиката“, „Танцътъ“, „Пианото и неговитѣ майстори“, — „Рихардъ Щраусъ и модерната музика“ (като номеръ въ библиотеката „Die Musik“, издавана отъ Рахардъ Щраусъ), както и много критически статии.

Билертъ, Карлъ Фридрихъ Августъ — Billert, Karl Friedrich August — компонистъ и музикаленъ изследвателъ, род. 14 септ. 1821 въ Алтъ Шетинъ, умр. 22 дек. 1875 въ Берлинъ, ученикъ на Карлъ Льове. Б. е писалъ пѣсни, увертюри, ораторията „Рождество Христово“, операта „Любовниятъ прѣстенъ“ и др.